

worden ter uitvoering van de grondbeginselen in de beide conclusiën neergelegd.

ALEX. KLEIN.
(Wordt vervolgd).

INGEZONDEN.

In een der laatste nrs. van dit *Tijdschrift* komt een klacht voor van de Redactie over de slordigheid van taal, waardoor vele geneeskundige opstellen tegenwoordig gekenmerkt zijn. Bij die klacht sluit ik mij gaarne aan, ook wat betreft verscheidene natuur- en scheikundige verhandelingen, zelfs onder die, welke door de Koninkl. Akad. van Wetenschappen worden uitgegeven. De zaak verdient inderdaad de aandacht, niet alleen uit een nationaal oogpunt, maar ook en vooral wegens het verband en de wederkerige terugwerking tusschen nauwkeurig schrijven, nauwkeurig denken en correct handelen. Niet zelden vloeien er dwalingen en verwarringen uit voort, die door het naschrijven van den een door den ander haast een burgerrecht in de taal erlangen en te gelegener tijd tot misbruiken en schadelijke gevolgen leiden. Het is tegenwoordig bijv. bijna algemeen gebruik bij de medici en helaas! zelfs bij pharmaceuten, om *joodkali* (J O K) te schrijven waar *joodkali* (J K) bedoeld wordt. Joodkali nu ontstaat bij oplossing van jodium in verdunde kaliloog en is, analoog aan chloorkali en chloornatron, een heftig vergif. — Nog een ander voorbeeld levert het gebruik van den titel *Arts* bij ons te lande. Dat iemand zich oog-arts, vrouwen-arts enz. noemt, is zonder bezwaar voor ieder die, de wettelijke bevoegdheid van arts bezittende, aan zijn praktijk een speciale richting geeft. Maar dat iemand, die alleen de bevoegdheid van *tandmeester* heeft, zich *tandarts* noemt, gaat de grenzen te buiten en leidt ongetwijfeld, bij de bekende gevoeligheid van het publiek voor titels, tot benadeeling van hem, die deze grenzen wel in acht neemt. Dat dit geen overdrijving is, blijkt uit het volgende. In het „Jaarboekje van Haarlem” vindt men onder de rubriek: Geneeskunde en Volksgezondheid, de volgende indeeling der deskundigen:

- a. Praktizeerende Geneeskundigen.
- b. Heel- en Verloskundigen.
- c. Tandartsen.
- d. Tandmeester.
- e. Vroedvrouwen.

De achterstelling, welke dientengevolge de éénige aldaar gevestigde tandmeester, die zich *onder dien titel* aan het publiek aanbiedt, ondervindt tegenover zijn niet méér bevoegde, maar den titel *tandarts* usurpeerende collegen is, naar mij uit goede bron wordt verzekerd, zeer merkbaar. Te betrekken is het dat het Geneeskundig Staatstoezicht dit misbruik eer in de hand werkt dan tegengaat. Immers in de verslagen aan de Koningin over 1891, 1892 en 1893 wordt voor de „Tandmeesters” de naam „Tandheelkundigen” gebezigd.

Wat nu betreft de eerste oorzaak aan deze onverkwikkelijke verwarringen, zij moet ongetwijfeld gezocht worden òf in gebrekkig onderwijs, òf in

onnadenkendheid, in verband misschien met de meer dan vrijmoedige manier waarop men thans aan onze schrijftaal tornt. Het veelvuldig gebruik van vreemde talen is slechts een aanleiding, waardoor een reeds bestaand gebrek zich openbaart 1).

Keppel, 4 Oct. 1897.

J. W. GUNNING.

M. de Redacteur!

Beleefd verzoek ik U, opname van het volgende in het e. k. Weekblad.

De Gemeente-Geneesheer van Dinxperloo, was benoemd voor zes jaar. Deze termijn was ten einde op 1 Oct. j.l. Hij verzocht om herbenoeming, en kreeg daarop 7 Sept. een geheel gewijzigde instructie. Op verzoek om eenige inlichting volgde op 28 Sept., dus 2 dagen voordat zijn tijd om was, een nog veel scherper instructie, in hoofdzaak hierin bestaande: Het tractement van vrije woning en *f* 500.— was met *f* 300.— verminderd, terwijl nu tevens de medicamenten er bij moesten worden geleverd, en Rijks- en Gemeentepolitie vrije genees- heel- en verloskundige hulp en medicamenten moesten hebben. Hij werd verplicht iedereen zonder uitstel hulp te verleenen die vast of tijdelijk in de gemeente zich bevindt. Mocht hij bij een arme patiënt voor de vroedvrouw invallen, terwijl deze niet in gemeentedienst is, dan moet zij hem van haar tractement van *f* 100.— telkens *f* 6.— uitkeeren.

Bij 1ste overtreding wordt hij gestraft met inhouding van 1 maand, bij 2de met 3 maanden inhouding van tractement en bij 3de met ontslag.

Verder werden de gewone diensten geregeld, en nog een en ander van minder belang er aan toegevoegd, omtrent opzegging, verlofaanvraag, waarneming bij afwezigheid enz. Eindelijk werd bepaald dat de instructie ten allen tijde gewijzigd kon worden.

Twee dagen voor 1 Oct. werd de geneesheer dus voor het feit gesteld of dit aan te nemen of niet langer gemeente-geneesheer te zijn, zijn woning te moeten verlaten, en in de praktijk die hij er zich zelf gevormd heeft, en die geen praktijk voor twee is, een collega naast zich te krijgen, die als gemeente-geneesheer reeds eenigen steun heeft. Hij besloot als gemeente-geneesheer te bedanken.

Naar aanleiding hiervan zijn op de vergadering der afdeeling „Oude IJssel” met algemeene stemmen de volgende besluiten genomen.

a. Niemand onzer zal geneesk. diensten voor Dinxperloo verrichten.

1) Nu ik toch over deze zaak schrijf, veroorloof ik mij tevens indachtig te maken op de foutieve schrijfwijze: *sulphaten*, *acidum-sulphuricum* enz. Het latijn heeft geen *ph*, dan alleen voor gelatiniseerde Grieksche woorden die een φ hebben. Alzoo schrijve men sulfaten enz. naar het alléén Latijnsche sulfur. Het Grieksch heeft voor zwavel Σελίον , bewaard in thiopheen, thiozwavelzuur enz. De tegenwoordige Pharmacopee heeft in dezen de fout van haar voorgangster vermeden, maar de Engelschen en Amerikanen schrijven nog altijd *sulphur* enz.